

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Dels vil jeg selvfølgelig gerne kvittere, for det er jo altid godt, når vi kan finde hinanden om, hvordan definitionerne hænger sammen, men samtidig vil jeg sige, at min bemærkning nu altså gik et skridt videre. Selv om man lægger stat og kommuner sammen, er der tilstrækkelig mange private midler involveret i byfornyelsesrammen. Det er ikke sådan, at man har udtømt den med de to konti, endda langt fra. Jeg vil gætte på, at en tredjedel er offentlige midler, mens de to tredjedele er private.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi vender tilbage til ordførerrækken.

Lysholm Christensen (KRF):

Byfornyelsesproblemets omfang kan vel få det til at svimle for de fleste. Et behov på 100 mia. kr. for at opnå en rimelig boligstandard i den boligmasse, vi taler om, er faktisk temmelig meget. Selv i dette hus er 100 mia. kr. et stort beløb at snakke om. Og ikke nok med det, selv om vi har investeringsrammen på de 2,25 mia. kr., der årligt bruges på området, står det alligevel ikke mål med forfaldet. Forfaldet i bygningsmassen sker hurtigere, end vi kan reparere på skaderne med den bevillingsramme, vi har nu.

På den baggrund skal Socialdemokratiet naturligvis ikke have utak for dette forslag med mange gode tanker om, hvordan man kan gøre lidt ved dette omfattende problem, men når vi tager problemets størrelse i betragtning, er 250 mio. kr., som her er foreslået, jo ikke ret meget. Det er mange penge i en anden sammenhæng, men her er det egentlig ikke så særlig meget.

Derfor tror jeg, at tiden er inde til, ikke en lappeløsning – ja, man kan vel ikke kalde det en lappeløsning med 250 mio. kr. – men til, at vi virkelig tager fat på en lovgivning, som på lang sigt effektivt kan gøre noget ved dette store problem. Vi klarer det altså ikke ved den ene gang efter den anden at lægge et antal millioner oven i investeringsrammen.

Jeg tror kun, det kan gøres på to måder, eller i hvert fald er der to elementer, som er vigtige, hvis vi skal kunne gøre noget effektivt ved det. Det første er, at det bliver attraktivt for private investorer, for selskaber, for fonde, at gå ind i

dette arbejde. Der skal være et incitament til, at sådanne andre investorer går i gang med byfornyelse, ellers kan det offentlige ikke holde trit.

Det betyder så igen, at vi bliver nødt til at kigge på lejelovgivningen, for der må jo være en rimelig forrentning af den investering, som vi ønsker at andre skal gå ind med. Og her har vi måske nok et problem, som ikke er så enkelt at løse, men jeg noterer mig alligevel med glæde og tilfredshed, at der i Socialdemokratiets forslag bliver åbnet en dør på klem omkring lejelovgivningen. Det er nok ikke ment så omfattende, som jeg her har i tankerne, men jeg tror dog, der trods alt er noget at snakke videre om.

Det første punkt er altså dette med at få nogle andre til at interessere sig for at investere i byfornyelse, fordi vi ikke kan klare det på en rimelig tid med offentlige midler. Det andet punkt er det administrative. Vi har et regelsæt i dag, som er alt for tungt at danse med, og alt for stor en del af midlerne bliver brugt til administration. Jeg ved godt, det er et meget kompliceret område, men det må kunne forenkles, og det er Socialdemokratiet åbenbart også parat til at hjælpe med.

Jeg har forstået, at ministeren er i gang med nogle grundige overvejelser på dette område, og vi vil da gerne afvente, hvad der kommer ud af det, før vi tager stilling til det. Jeg tror, at vi skal have fat langt dybere nede i dette problem, hvis vi virkelig skal få det løst.

Derfor finder jeg, som forslaget ligger her fra Socialdemokratiet, at det er utilstrækkeligt. Vi skal bort fra de kortsigtede løsninger, vi skal have fat i de langsigtede løsninger, og på den baggrund vil vi afvente ministerens udspil og se, hvad det indeholder.

Baadsgaard (S):

Ligesom ved det foregående forslag vil jeg også gerne her sige tak til den brede kreds af ordførere, som har givet tilslutning til, om ikke hele forslaget, så dog væsentlige elementer i det. Jeg vil ikke drage nogen konklusion om, hvor der er flertal, og hvor der ikke er flertal, men der var i hvert fald mange positive tilkendegivelser om punkt 2 og 3, og der var da også enkelte om rammeudvidelsen.

Lad mig omtale rammeudvidelsen først. Også boligministeren var jo betænkelig ved at udvide rammen, og jeg var lige ved at få den opfattelse – men blev korrigeret af boligministeren i